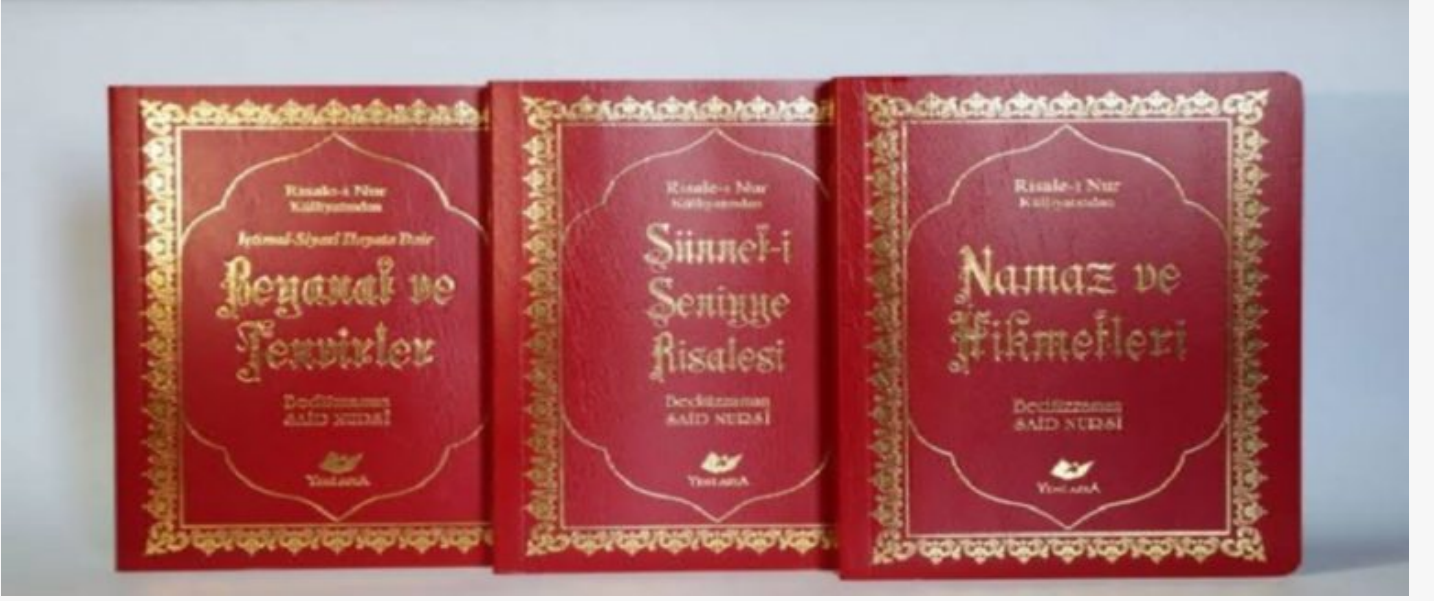

Yedinci Cinayet

Yedinci Cinayet: İşittim, İttihad-ı Muhammedî (a.s.m.) namıyla bir cemiyet teşekkül etmiş. Nihayet derecede korktum ki, bu ism-i mübarekin altında bazılarının bir yanlış hareketi meydana gelsin. Sonra işittim, bu ism-i mübareki bazı mübarek zevat (Süheyl Paşa ve Şeyh Sadık gibi zatlar) daha basit ve sırf ibadete ve Sünnet-i Seniyyeye tebaiyete nakletmişler. Ve o siyasî cemiyetten kat'ı alaka ettiler. Siyasete karışmayacaklar. Lakin tekrar korktum; dedim: "Bu isim umûmun hakkıdır; tahsis ve tahdit kabul etmez. Ben nasıl ki, dindar müteaddit cemiyete bir cihetle mensubum; zîra maksatlarını bir gördüm; kezalik, o ism-i mübareke intisap ettim.

Lakin, tarif ettiğim ve dahil olduğum İttihad-ı Muhammedînin (a.s.m.) tarifi budur ki: Şarktan garba, cenubdan şimale uzanan bir silsile-i nûranî ile merbut bir dairedir. Dahil olanlar da, bu zamanda üç yüz milyondan ziyadedir. Bu ittihadın cihetü'î-vahdeti ve irtibatı, tevhid-i İlahîdir; peyman ve yemîni, îmandır; müntesipleri, "kalû bela"dan dahil olan umum mü'minlerdir; defter-i esmaları da, Levh-i Mahfûzdur. Bu ittihadın naşir-i efkârı, umum kütüb-ü İslamiyedir; günlük gazeteleri de, İla-i Kelimetullahı hedef-i maksat eden umum dînî gazetelerdir; kulüp ve encümenleri, cami ve mescidler ve dînî medreseler ve zikirhanelerdir; merkezi de, Haremeyn-i Şerifeyn'dir. Böyle cemiyetin reisi Fahr-i Alemdir (a.s.m.); ve mesleği herkes kendi nefsiyle mücadele, yani ahlak-ı Ahmediye (a.s.m.) ile tahallûk ve sünnet-i Nebeviyeyi ihya ve başkalarına da muhabbet ve eğer zarar etmezse nasihat etmektir. Bu ittihadın nizamnamesi sünnet-i Nebeviye ve kanunnamesi evamir ve nevahî-i şer'iyedir; ve kılınçları da berahin-i katıdır. Zîra, medenilere galebe çalmak ikna iledir, icbar ile değildir. Taharrî-i hakikat, muhabbet iledir. Husûmet ise, vahşet ve taassuba karşı idi. Hedef ve maksatları da, İla-i Kelimetullahtır. Şeriat da, yüzde doksan dokuz ahlak, ibadet, ahiret ve fazillere aittir; yüzde bir nisbetinde siyasete mütealliktir. Onu da ulûlemirlerimiz düşünsünler. Şimdi maksadımız, o silsile-i nûranîyi ihtizaza getirmekle, herkesi bir sevk-i hahiş-i vicdaniye ile tarîk-ı terakkîde kabe-i kemalata sevk etmektir. Zîra; İla-i Kelimetullahın bu zamanda bir büyük sebebi, maddeten terakkî etmektir.

İşte, ben bu ittihadın efradındanım ve bu ittihadın tezahürüne teşebbüs edenlerdenim. Yoksa, sebep-i iftirak olan fırkalardan, partilerden değilim.

Elhasıl, Sultan Selim'e bîat etmişim. Onun ittihad-ı İslamdaki fikrini kabul ettim. Zîra, o, vilayat-ı şarkiyeyi ikaz etti; onlar da ona bîat ettiler. Şimdiki Şarklılar, o zamanki Şarklılardır. Bu meselede seleflerim Şeyh Cemaleddin-i Efganî, allamelerden Mısır müftüsü merhum Muhammed Abdüh, müfrit alimlerden Ali Suavi, Hoca Tahsin ve ittihad-ı İslamı hedef tutan Namık Kemal ve Sultan Selim'dir ki, demiş:

"İhtilaf ü tefrika endişesi,

Kûşe-i kabrimde hatta bîkarar eyler beni.

İttihadken savlet-i a'dayı def'e çaremiz;

İttihad etmezse millet, dağdar eyler beni. "

Yavuz Sultan Selim

Ben zahiren buna teŖebbüs ettim, iki maksad-ı azîm için:

Birincisi: O ismi tahdit ve tahsisten halas etmek ve umum mü'minlere Ŗümûlünü ilan etmek; ta ki, tefrika düşmesin ve evham çıkmasın.

İkincisi: Bu geçen musibet-i azîmeye sebebiyet veren fırkaların iftirakının, tevhid ile, önüne set olmaktı. Vaesefa ki, zaman fırsat vermedi. Sel geldi, beni de yıktı. Hem derdim: Bir yangın olsa, bir parçasını söndüreceğim. Fakat hocalık elbisem de yandı; ve uhdesinden gelemediğim bir yalancı Ŗöhret de, maalmemnuniye ref' oldu.

Ben ki, adî bir adamım; böyle meclis-i mebusan ve a'yan ve vükelanın en mühim vazifelerini düşündürecek bir emri uhdeme aldım; demek cinayet ettim.

Tarihçe-i Hayat, Sayfa 58